

Posudek bakalářské práce Pavla Máši

Frankofonie v Tunisku
(FF JU České Budějovice, 2012, 114 stran včetně příloh)

Práce J. Máši má za cíl komplexně představit stav frankofonie v Tunisku. Po úvodních informacích historicko-geografického charakteru autor provádí sociolingvistickou analýzu postavení francouzštiny v této arabské zemi. Sleduje úzus a statut francouzštiny ve školství, v médiích, ve veřejné správě i v soukromém životě. Do práce zařazuje statě o bilingvistice, diglosii a fenoménu akulturace, přičemž se snaží v rámci těchto pojmů vysvětlit jazykovou situaci tuniských mluvčích. Součástí studie je i kapitola věnovaná jazykovým specifikám francouzštiny používané v Tunisku jakož i vlivům, které má francouzština na tuniskou arabštinu.

Struktura práce, řazení kapitol a výběr jednotlivých okruhů, které představují dílčí aspekty řešeného problému, shledávám v pořádku, je adekvátní cílům práce tak, jak byly stanoveny. Problém je ale úroveň zpracování jednotlivých kapitol. Kromě historicko-geografického úvodu, který je pojat jako stručný přehled dat, je práce na nedobré stylistické úrovni. Tato výtka se týká zejména kapitol o bilingvistice, diglosii a akulturaci. Na nich je příliš patrný vliv francouzského originálu, na jehož základě byly kapitoly psány. Místy jsou formulace až na hranici srozumitelnosti (např. str. 35, str. 46 aj.). Rovněž dochází k častému opakování téhož (např. o statutu francouzštiny, dvakrát je zmiňován autor Salah Garmadi, aniž by druhá zmínka o něm nějak navazovala na první či k ní odkazovala). V textu se rovněž objevují nevhodné subjektivní soudy (např. str. 85 „...je to velmi smutné“). Vytýkám rovněž časté nedodržování pravidel české interpunkce a některé chyby pravopisné. Autorovi se sice daří řešený problém představit v obecnější a abstraktnější rovině (sociolingvistické či antropologické), ovšem stylová a textově-kompoziční úroveň výkladu způsobuje, že textu chybí jednotící linie a jakési finální vyústění, z něhož by se kognitivně nenáročným způsobem daly získat informace a závěry, ke kterým si autor předsevzal dojít. Dále v práci postrádám obecné metodologické uvedení, v němž by autor představil, jak bude ve své práci postupovat, jakou metodou a jakým způsobem bude pracovat se svými zdroji.

Vzhledem k tomu, že se autor v práci nedopouští věcných omylů a že i přes slabou úroveň stylistickou lze soudit, že řešené problematice rozumí, práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat známkou **dobře**.

V Českých Budějovicích dne 16. srpna 2012
PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D

